

Til stk. 2-4:

Uændrede.

Til stk. 5:

Bestemmelsen er ny og tager sigte på at drage konsekvensen af, at museets område også vedrører videogrammer, jf. § 1. Den foreslåede bestemmelse er af begrænset karakter.

Videogramspørgsmålet indeholder en række ophavsretlige problemer, hvorfor iværksættelse af en indsats på dette område bl.a. ikke kan omfatte udenlandske film.

Endvidere må det tages i betragtning, at museets opgaver vedrørende videomediet har sammenhæng med de igangværende overvejelser om oprettelsen af et egentligt lyd- og billedarkiv samt vedrørende revision af pligtsafleveringsloven.

Til stk. 6 og 7:

Uændrede.

Til kapitel 6. Danske og koproducerede film

Til § 21

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes en sammenfatning af bestemmelserne vedrørende de områder, der i gældende lov dækkes af §§ 23 og 24.

Til stk. 1:

Bestemmelsen er ændret i forhold til gældende lov, idet det nu præciseres, at en dansk film skal have dansk producent. Kriteriet gøres udtrykkeligt i forslaget under hensyn til sammenhængen med bestemmelsen om koproducerede film, jf. bemærkningerne til stk. 3 nedenfor.

Den gældende lov § 23 fastsætter endvidere, at en film *udover* at skulle være indspillet på dansk også skal være indspillet med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk personale. Samtidig rummer den gældende lov § 23 bestemmelse om, at kultur- og kommunikationsministeren har den endelige afgørelse af, om en film kan anses som dansk, og at ministeren endelig kan dispensere fra bestemmelsens krav.

For det første foreslås det, som led i det generelle ønske om at uddelegere ansvar for konkrete afgørelser fra ministeriet til institutionerne, at den ministerielle kompetence vedrørende konkrete filmprojekters karakter ophæves.

I forlængelse af, at dispensationsmuligheden hermed bortfalder, foreslås det, at kravet om indspilning på dansk og kravet om dansk kunstnerisk og teknisk deltagelse i projektet gøres sideordnet,

således at alle kravene ikke nødvendigvis skal opfyldes samtidig.

Endvidere indebærer forslaget, at der indføres større fleksibilitet med hensyn til kriterierne for bestyrelsens vurdering af, om et givet projekt opfylder lovens formålsbestemmelse. Antallet af danske medvirkende er således ikke et afgørende kriterium for, hvorvidt filmen kan karakteriseres som dansk.

Til stk. 2:

Bestemmelsen svarer stor set til gældende lov § 24, stk. 2, pkt. a-e.

Til stk. 3:

Bestemmelsen vedrører støtte til film, der produceres i et samarbejde mellem danske og udenlandske producenter og erstatter gældende lov § 24 om koproducerede film.

En bestemmelse vedrørende støtte til koproducerede film har indgået i filmlovene siden 1972 under henvisning til, at dette område måtte forudses at blive stadig vigtigere. Det har imidlertid vist sig, at der foreløbig kun er gennemført forholdsvist få koproduktioner med dansk deltagelse.

Imidlertid synes udviklingen på internationalt plan indenfor filmbranchen at pege på et øget behov for koproduktion for at kunne imødegå omkostningsudviklingen og tendensen til vigende biografmarkeder. Hertil kommer, at internationale koproduktioner kan få betydning i forbindelse med den stigende tv-efterspørgsel og vil kunne åbne op for en bredere erfaringsudveksling mellem landene og dermed bedre mulighed for kunstnerisk udvikling. Denne udvikling belyses også af det nylige initiativ til oprettelse af en fællesnordisk filmfond og af lignende initiativer på europæisk plan.

Ministeriet har i denne forbindelse fundet det hensigtsmæssigt at udforme bestemmelsen således, at der skabes større fleksibilitet med hensyn til kriterierne for bestyrelsens vurdering af, om en given koproduktion opfylder lovens formålsbestemmelse.

Til stk. 4:

Med bestemmelsen sigtes blandt andet på EØF-traktaten.

Til kapitel 7. Den danske Filmskole

Til § 22

Bestemmelsen er ny.